

Sygn. akt II CSK 573/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika [...] Urzędu Skarbowego w S.
przy uczestnictwie U. M.
o orzeczenie zakazu określonego w art. 373 i n. prawa upadłościowego i naprawczego,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt VIII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnych orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarb Państwa - Naczelnik [...] Urzędu Skarbowego w S., reprezentowany w postępowaniu kasacyjnym przez Prokuratorę Generalną Skarbu Państwa w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 13 lutego 2014 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W ocenie Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa istotne zagadnienie prawne sprowadza się do pytania: „czy przepis art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. nr 53, poz. 434) wyłącza możliwość orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej także w przypadku, gdy termin do ustanowienia tego zakazu otworzył się na nowo wskutek oddalenia wniosku wierzyciela o ogłoszenie upadłości dłużnika”.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu

Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Istotne zagadnienie prawne nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy w kwestii nim objętej wyraził już pogląd, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

W skardze kasacyjnej sformułowano zagadnienie, które zostało już rozstrzygnięte w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. II CSK 463/11 (OSNC-ZD 2013, nr 1, poz. 19), w którym wyjaśniono, że po nowelizacji chwilą decydującą, w świetle art. 6 ust. 3 ustawy nowelizującej, dla ustalenia, czy możliwe jest jeszcze skuteczne wystąpienie o pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej jest stan istniejący przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. W postanowieniu wyjaśniono nadto, że „ustawodawca utrwalił ten stan stwierdzając, że niemożność orzeczenia zakazu w owym czasie decyduje, że nie może być on już orzeczony”.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).